

Výrok rozsudku

1. Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že prenájom nehnuteľnosti holdingovou spoločnosťou jej dcérskej spoločnosti predstavuje „zapojenie do riadenia“ tejto dcérskej spoločnosti, ktoré treba považovať za ekonomickú činnosť v zmysle článku 9 ods. 1 tejto smernice, ktorá zakladá právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty (DPH) z výdavkov vynaložených spoločnosťou na nadobudnutie podielov v tejto dcérskej spoločnosti, ak má toto poskytovanie služieb trvalý charakter, uskutočňuje sa za protihodnotu a je zdaniteľné, čo znamená, že tento prenájom nie je oslobodený od dane a že medzi službou poskytnutou poskytovateľom a protihodnotou poskytnutou zo strany príjemcu služieb existuje priama súvislosť. Výdavky v súvislosti s nadobudnutím podielov v dcérskych spoločnostiach vynaložené holdingovou spoločnosťou, ktorá sa zapája do ich riadenia tým, že im prenájíma nehnuteľnosť a ktorá z tohto dôvodu vykonáva ekonomickú činnosť, sa majú považovať za výdavky, ktoré sú súčasťou jej všeobecných výdavkov a DPH zaplatená z týchto výdavkov v zásade zakladá právo na odpočítanie dane v celom rozsahu.
2. Výdavky vynaložené holdingovou spoločnosťou v súvislosti s nadobudnutím podielov v jej dcérskych spoločnostiach, ktorá sa zapája do riadenia len niektorých z týchto dcérskych spoločností a vo vzťahu k ostatným naopak nevykonáva ekonomickú činnosť, sa majú chápať tak, že sú len sčasti súčasťou všeobecných výdavkov tejto spoločnosti, takže DPH zaplatená z týchto výdavkov sa môže odpočítať len pomerne z výdavkov, ktoré súvisia s výkonom ekonomickej činnosti, podľa kritérií prerozdelenia stanovenými členskými štátmi, ktoré v rámci výkonu tejto právomoci musia zohľadniť účel a štruktúru uvedenej smernice a stanoviť na tieto účely spôsob výpočtu, ktorý objektívne odráža skutočné započítanie časti výdavkov vynaložených na vstupe v súvislosti s výkonom ekonomickej a neekonomickej činnosti, čo musí posúdiť vnútroštátny súd.

(¹) Ú. v. EÚ C 269, 14.8.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 5. júla 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Köln – Nemecko) – Verein für lauterer Wettbewerb eV/Princesport GmbH

(Vec C-339/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Názvy textilných vlákien a súvisiace požiadavky na označenie etiketami a iným označením — Nariadenie (EÚ) č. 1007/2011 — Články 7 a 9 — Čisté textilné výrobky — Textilné výrobky z viacerých druhov vlákien — Spôsoby označenia etiketami a iným označením)

(2018/C 301/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Köln

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Verein für lauterer Wettbewerb eV

Žalovaná: Princesport GmbH

Výrok rozsudku

1. Článok 4 a článok 14 ods. 1 prvý pododsek nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1007/2011 z 27. septembra 2011 o názvoch textilných vlákien a súvisiacom označení vláknového zloženia textilných výrobkov etiketou a iným označením, ktorým sa zrušuje smernica Rady 73/44/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/73/ES a 2008/121/ES, v spojení s odôvodnením 10 tohto nariadenia sa majú vykladať v tom zmysle, že stanovujú všeobecnú povinnosť označovať všetky textilné výrobky, vrátane čistých textilných výrobkov, ako sú definované v článku 7 uvedeného nariadenia, etiketami alebo iným označením s cieľom uviesť ich vláknové zloženie.
2. Článok 7 ods. 1 nariadenia č. 1007/2011 sa má vykladať v tom zmysle, že nestanovuje povinnosť používať na etikete alebo inom označení čistého textilného výrobku jeden z troch údajov, ktoré sú v tomto ustanovení uvedené, a to „100 %“, „čisté“ alebo „len z“. V prípade, že sa tieto údaje používajú, môžu sa používať aj kombinovane.
3. Článok 9 ods. 1 nariadenia č. 1007/2011 sa má vykladať v tom zmysle, že povinnosť uvádzať na etikete alebo inom označení názov alebo hmotnostné percento všetkých vlákien, ktoré dotknutý textilný výrobok obsahuje, sa neuplatňuje na čistý textilný výrobok.

(¹) Ú. v. EÚ C 283, 28.8.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 4. júla 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Hamburg – Nemecko) – Wolfgang Wirth a i./Thomson Airways Ltd.

(Vec C-532/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Doprava — Nariadenie (ES) č. 261/2004 — Článok 2 písm. b) — Pôsobnosť — Pojem „prevádzkujúci letecký dopravca“ — Zmluva o nájme lietadla aj s posádkou („wet lease“))

(2018/C 301/12)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Wolfgang Wirth, Theodor Müller, Ruth Müller, Gisela Wirth

Žalovaná: Thomson Airways Ltd.

Výrok rozsudku

Pojem „prevádzkujúci letecký dopravca“ v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91, a najmä jeho článku 2 písm. b), sa má vykladať v tom zmysle, že nepokrýva leteckého dopravcu, ktorý, ako ten, ktorý je dotknutý vo veci samej, prenajme inému leteckému dopravcovi lietadlo s posádkou v rámci zmluvy o nájme lietadla aj s posádkou („wet lease“), ale nenesie prevádzkovú zodpovednosť za lety, a to ani vtedy, ak sa v potvrdení o rezervácii miesta na lete vydanom cestujúcim uvádza, že tento let prevádzkuje tento prvý dopravca.

(¹) Ú. v. EÚ C 402, 27.11.2017.